

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 179/22

2022 m. lapkričio 9 d., Liuksemburgas

Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-158/21 | *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*

Bendrasis Teismas patvirtino Komisijos komunikatą, kuriuo atsisakyta imtis veiksmų, prašytų Europos piliečių iniciatyvoje „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“

Priemonių, kurių Sąjunga jau ėmėsi, siekdama pabrėžti regioninių ar mažumų kalbų svarbą ir skatinti kultūrų ir kalbų įvairovę, pakanka šios iniciatyvos tikslams pasiekti

Ieškovas Europos piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ Piliečių komitetas pateikė Europos Komisijai paraišką užregistruoti pasiūlytą Europos piliečių iniciatyvą (EPI) „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“¹.

Šios iniciatyvos tikslas buvo paraginti Europos Sąjungą priimti keletą teisės aktų, siekiant gerinti tautinėms ir kalbinėms mažumoms priklausančių asmenų apsaugą ir stiprinti kultūrų ir kalbų įvairovę Sąjungoje.

Kai Komisija užregistravo pasiūlytą EPI² ir dėl jos buvo surinkta pakankamai paramos pareiškimų, ieškovas pateikė nagrinėjamą EPI Komisijai. Europos Parlamentui priėmus rezoliuciją dėl šios EPI³, Komisija 2021 m. sausio 14 d. priėmė komunikatą⁴; juo atsisakė imtis EPI reikalaujamų veiksmų (iš viso buvo pateikti devyni pasiūlymai), tarp kurių buvo toliau nurodytieji:

- Tarybos rekomendacija dėl kultūrų ir kalbų įvairovės Sąjungoje apsaugos ir skatinimo (1 pasiūlymas),
- Parlamento ir Tarybos sprendimas arba reglamentas, kuriuo siekiama sukurti kalbų įvairovės centrą regioninių ir mažumų kalbų srityje, kuris skatintų visų lygių įvairovę, o finansuojamas būtų daugiausia Europos Sąjungos lėšomis (3 pasiūlymas),
- Sąjungos teisės aktų dalinis pakeitimas siekiant užtikrinti beveik vienodą požiūrį į asmenis be pilietybės ir Sąjungos piliečius (6 pasiūlymas), ir

¹ Pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos (OL L 65, 2011, p. 1), kuris nuo 2020 m. sausio 1 d. buvo panaikintas ir pakeistas 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/788 dėl Europos piliečių iniciatyvos (OL L 130, 2019, p. 55).

² 2017 m. kovo 29 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/652 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „Minority SafePack – milijonas parašų už įvairovę Europoje“ (OL L 92, 2017, p. 100).

³ 2020 m. gruodžio 17 d. Parlamento rezoliucija (2020)2846(RSP), P9_TA-PROV (2020)0370.

⁴ 2021 m. sausio 14 d. Komisijos komunikatas C(2021) 171 *final*.

– Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos⁵ dalinis pakeitimas siekiant užtikrinti laisvą paslaugų teikimą ir audiovizualinio turinio priėmimą regionuose, kuriuose gyvena tautinės mažumos (8 pasiūlymas).

Savo sprendimu Bendrasis Teismas **atmetė ieškovo ieškinį**, kuriuo **prašyta panaikinti Komisijos komunikatą**. Taigi ši byla suteikė Bendrajam Teismui galimybę, pirma, patikslinti, kad jeigu laikomasi iš Reglamento 2019/788 kylančių reikalavimų, pagal vienodo požiūrio principą Komisija neprivalo organizuoti vienodo susitikimų skaičiaus su kiekvienos EPI organizatoriais, ir, antra, taikyti Teisingumo Teismo sprendime *Préfet du Gers ir Institut national de la statistique et des études économiques*⁶ įtvirtintą sprendimo būdą, kiek tai susiję su teisėmis, kurios pripažįstamos tik Sąjungos piliečiams.

Bendrojo Teismo vertinimas

Pirma, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisija laikėsi **pareigos motyvuoti**, kiek tai susiję su ginčijamu komunikatu. **Atsižvelgdama į veiksmus, kurių Sąjungos institucijos jau ėmėsi nagrinėjamos EPI srityse**, ir į tolesnę šių veiksmų įgyvendinimo stebėseną, **Komisija nusprendė**, kad šiame etape **jokio papildomo teisės akto nereikia, kad būtų pasiekti šia EPI siekiami tikslai**.

Antra, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad, remiantis **vienodo požiūrio principu**, Komisijos organizuojamų susitikimų su EPI organizatoriais skaičius gali skirtis, nelygu EPI pobūdis ir sudėtingumas, todėl Komisija neprivalo organizuoti vienodo susitikimų skaičiaus su kiekvienos EPI organizatoriais.

Trečia, Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėdama aptariamą EPI 1, 3, 6 ir 8 pasiūlymus Komisija nepadarė jokios akivaizdžios vertinimo klaidos.

Taigi, kiek tai susiję su **1 pasiūlymu**, Komisija ginčijamame komunikate teisingai nurodė Europos Tarybos chartiją⁷, siekdama motyvuoti atsisakymą imtis šiame pasiūlyme nurodytų veiksmų. Aplinkybė, kad Sąjunga nėra šios chartijos šalis, neįrodo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes ieškovė neginčija to, kad Sąjunga nuolat remiasi minėta chartija kaip teisiniu dokumentu, kuriuo apibrėžiamos regioninių ar mažumų kalbų skatinimo ir apsaugos gairės. Be to, aplinkybė, kad tam tikros valstybės narės tos chartijos dar nepasirašė ar neratifikavo, yra nereikšminga vertinant Sąjungos veiksmus šioje srityje. Dar daugiau – nesvarbu, kad atskirai vertinamas aktas neleidžia visiškai pasiekti pasiūlyta EPI siekiamų tikslų, jei visais Komisijos komunikate nurodytais aktais tuos tikslus galima pasiekti kartu.

Kalbant apie **3 pasiūlymą**, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad Komisija teisingai manė, jog Europos Tarybos Europos šiuolaikinių kalbų centro (toliau – CELV) vykdomos užduotys, siekiami tikslai ir veikla gali prisidėti prie šiuo pasiūlymu siekiamų tikslų įgyvendinimo – didinti informuotumą apie regioninių ar mažumų kalbų svarbą ir skatinti visų lygių įvairovę.

Šiuo klausimu Komisija ginčijamame komunikate teisingai nusprendė, kad bendradarbiavimo su kita tarptautine organizacija palaikymas ir plėtojimas srityse, atitinkančiose tas, kurias ieškovas norėjo priskirti kalbų įvairovės centrui, t. y. CELV, prie kurio prisijungė dauguma Sąjungos valstybių narių ir kuris yra glaudžiai susijęs su Europos Taryba, gali prisidėti prie užregistruotu 3 pasiūlymu siekiamų tikslų įgyvendinimo ir padėti išvengti pastangų bei išteklių dubliavimo.

Kalbant apie **6 pasiūlymą**, pažymėtina, kad tiek, kiek šiuo pasiūlymu siekiama išplėsti su pilietybe susijusias teises asmenims be pilietybės ir jų šeimoms, kurie visą gyvenimą gyveno savo kilmės šalyje, Bendrasis Teismas priminė,

⁵ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstyto tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010, p. 1).

⁶ 2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *Préfet du Gers ir Institut national de la statistique et des études économiques*, [C-673/20](#) (taip pat žr. Pranešimą spaudai Nr. [98/22](#)).

⁷ 1992 m. lapkričio 5 d. Europos Tarybos Europos regioninių arba tautinių mažumų kalbų chartija (Europos Tarybos sutarčių serija, Nr. 148).

kad valstybės narės pilietybės turėjimas yra būtina sąlyga tam, kad asmuo galėtų įgyti ir išlaikyti Sąjungos piliečio statusą ir naudotis visomis su juo susijusiomis teisėmis. Taigi, remiantis minėtu Sprendimu *Préfet du Gers ir Institut national de la statistique et des études économiques précité*, su Sąjungos piliečio statusu susijusios teisės negali būti taikomos asmenims, kurie neturi valstybės narės pilietybės. Be to, Komisija teisingai nusprendė, kad jos veiksmų plane, susijusiame su integracija ir socialine įtrauktimi⁸, galima atsižvelgti į asmenų be pilietybės poreikį geriau integruotis į visuomenę, suteikiant geresnes galimybes užimtumo, švietimo ir socialinėje srityse.

Kalbant apie **8 pasiūlymą**, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas pabrėžė, kad Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva jau palengvina audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, be kita ko, audiovizualinio turinio, transliuojamo iš atitinkamos valstybės narės kaimyninių valstybių narių, priėmimą ir retransliavimą kalbomis, kurios gali būti svarbios šioje valstybėje narėje gyvenantiems tautinėms mažumoms priklausantiems asmenims. Be to, Komisija teisingai manė, kad šios direktyvos taikymo stebėseną gali padėti pasiekti vieną iš minėtu pasiūlymu siekiamų tikslų, t. y. pagerinti prieigą prie įvairios kilmės ir kalbų audiovizualinio turinio. Todėl Komisija galėjo pagrįstai nuspręsti, kad nebuvo būtina iš dalies keisti minėtos direktyvos, siekiant įgyvendinti 8 pasiūlymu siekiamą tikslą.

PASTABA: Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinyje pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

PASTABA: Apeliacinis skundas tik teisės klausimais dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties gali būti paduotas Teisingumo Teismui per du mėnesius ir dešimt dienų nuo tokio sprendimo ar nutarties įteikimo dienos.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Bendrojo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Likite su mumis!

⁸ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2021–2027 m. Integracijos ir įtraukties veiksmų planas“ (COM(2020) 758 *final*).